

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 20 mars 1896, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens tillfälliga utskotts n:o 2 utlåtande n:o 2
angående transport på statens jernvägar af spirituösa
drycker.*

Uti en inom Andra Kammarerna af herr *Joh. Sjöberg* väckt och till utskottet remitterad motion (n:o 126), i hvars syfte herr *W. Bengtsson* instämt, hemställes:

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i nu gällande föreskrifter om transport af gods å statens jernvägar, att spirituösa drycker i mindre quantitet än 50 liter icke få å dessa jernvägar emottagas för transport såsom il- eller fraktgods.

Till stöd för sin hemställan har motionären anför:

»Mycket har under senare tider åtgjorts från så väl statsmagternas som enskilda nykterhetsvänners sida för befrämjande af nykterhet och sedlighet. Men ännu återstår mycket att göra innan det eftersträfvade målet uppnåtts; och det måste för vinnande deraf vara en hvars skyldighet att i sin mån bidraga till minskande af rusdryckers missbrukande.

Förbudet mot försäljning af spirituösa drycker vid gästgifverierna å landsbygden var utan tvifvel en af de verksammaste åtgärder, som i antyddu riktningen blifvit vidtagna; och förhållandena beträffande nykterhet och sedlighet hafva i allmänhet väsentligt förändrats till det bättre, der i följd af omförmälda försäljningsrättigheters indragning tillgång till spirituösa drycker försvårats. I de trakter af landet åter, i hvilka jernvägar finnas och dit således spirituösa i huru små quantiteter som helst på requisition från spritförsäljningsställena i städerna kunna

afsändas, fortfar deremot superiet i lika hög grad som förut. Till förekommande deraf gifves, så vidt jag förstår, ingen annan utväg, än att förbud utfärdas för statens jernvägar att till befordran mottaga spirituösa drycker i mindre partier. Ett sådant förbud skulle, derom är jag öfvertygad, bidraga till superiets minskande vida mera än många andra af de förslag, som i enahanda syfte blifvit eller kunna blifva framställda.»

Utskottet, som icke underskattat motionärens välmenande syfte, kan emellertid hvarken finna det lämpligt eller praktiskt att genom det ifrågasatta transportförbudet söka främja nykterhetssträfvandet och finner sig fördenskull böra hemställa

att herr Joh. Sjöbergs förevarande motion icke må af kammaren bifallas.

Stockholm den 20 mars 1896.

Å utskottets vägnar:

P. WALDENSTRÖM.